

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 39

Utgitt 17 oktober

1939

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

6 oktbr.

I medhold av ildsfarlighetsloven (lov av 3 mai 1871 med tilleggslover, senest av 11 juni 1915) § 16, 3 og § 16, 6 bestemmer departementet:

at vedkommende brannstyre inntil videre og som en midlertidig foranstaltning kan gi tillatelse til lagring av inntil 360 liter bensin i byområde — foruten som hittil i beholdere som rommer inntil 15 liter (kanner) — også i større beholdere (fat), som tilfredsstiller de til enhver tid gjeldende bestemmelser for bensinfat og

at det inntil videre og som en midlertidig foranstaltning uten særskilt søknad derom tillates å tappe fra slike fat i byområde under anvendelse av godkjent pumpe og på sted som godtas av brannstyret.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

6 oktbr.

Med hjemmel i § 44 i lov angående jakt og fangst av 20 mai 1899 og kongelig resolusjon av 25 september 1931 bestemmes at ærfugl — herunder spitsbergenærfugl (ekonge) — skal være fredet det hele år i Nordland fylke.

Overtredelse av denne bestemmelse er belagt med straff.

Bestemmelsen gjelder inntil videre, men ikke lenger enn til utgangen av året 1943.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

6 oktbr.

Med hjemmel i § 22 i lov angående jakt og fangst av 20 mai 1899 og kongelig resolusjon av 25 september 1931 meddeles herved tillatelse til at det på snaufjellet innen Grane herred, Nordland fylke, kan anvendes gift til fangst av rovdyr.

Giftåte må ikke legges ut før 1 november og tilintetgjøres innen utgangen av april måned hvert år.

Tillatelsen gjelder inntil videre, men ikke lenger enn til utgangen av april måned 1942.

9 oktbr. **Skriv** frå Landbruksdepartementet.

I samsvar med § 15 i lov om skogvern frå 12 februar 1932 og vedtak i Bremanger heradstyre, Sogn og Fjordane fylke, frå 10 juli 1939 vert fastsett:

1. Frå 1 januar 1941 og til vidare, men ikkje lenger enn ut året 1950, skal det vera forbode å hamne med geit i skogmark på Frøyaøya i Bremanger.
2. Brot på denne føresegna vert straffa.

9 oktbr. **Skrivelse** fra Landbruksdepartementet.

I medhold av § 15 i lov om skogvern av 12 februar 1932 og vedtak av Verran herredstyre, Nord-Trøndelag fylke, av 10 august 1939 bestemmes:

1. Hamning med geit i skogmark i Verran herred skal være forbudt i tiden fra og med 1 oktober til og med 31 mai.
2. Bestemmelsen trer i kraft 1 november 1939.
3. Overtredelse av bestemmelsen straffes.

9 oktbr. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til § 28, jfr. § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes vedtak av Aker herredstyre, Akershus fylke, i møte 4 mai 1939 om nyregulering og bebyggelsesplan for gnr. 38, bnr. 159 m. fl. i Aker mellom Sørkedalsveien og Fridtjof Nansens vei, samt om regulering av en del av Fridtjof Nansens vei på betingelse av at trappearrangementet i den 10-etasjes blokk mot Sørkedalsveien blir godkjent av brannstyret før byggetillatelse gis.

I henhold til samme lovs § 3 stadfestes videre under en mindre avendring de av herredstyret i samme møte vedtatte vedtekter for det regulerte område.

Vedtektene lyder så:

1. Alle bygninger skal være av mur eller jernbetong. De tre blokker skal være for vanlig boligbebyggelse, dog kan det legges butikker i 1 etasje mot Sørkedalsveien.

2. Tallene på blokkene i planen angir antall etasjer. Alle tak skal være flate (svakt hellende).

3. I skrånende terreng med avtrapning i gesimsen skal høydeforskjellen utlignes i jevne intervaller.

4. Hvor tørkestativer ikke kan anbringes på takterrasser, skal det anlegges tørkeanlegg i forbindelse med vaskeri, idet tørkestativer i terrenghøyden ikke tillates.

5. Det må oppsettes fellesantenneanlegg for hver bygning.

6. Det skal enten anlegges godkjente søppelforbrenningsanlegg eller søppelnedkast, idet utvendige søppelkasser ikke tillates.

7. Byggetillatelse skal ikke meddeles før det på grunnlag av klare, fagmessige tegninger er gitt en tilfredsstillende løsning av planen, fasader, tørkeanordninger, farge- og materialbehandling, hagebehandling og innhegning for hele anlegget.

8. Samtlige bygninger skal gis helt ensartet materialbehandling. Fargebehandling skal godkjennes av Akers bygningsvesen.

9. Selger av tomt er ikke berettiget til ved privat servitut å etablere forhold som står i strid med disse vedtekter.

10. Unntak fra disse vedtekter kan hvor særlige grunner taler for det, tillates av reguleringsrådet innenfor den i bygningsloven og de alminnelige bygningsvedtekter for Aker opptrukne ramme.

For øvrig gjelder bestemmelsene i bygningsloven og de alminnelige bygningsvedtekter for Aker.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

9 oktbr.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes Drammen bystyres vedtak i møte 21 september 1939 om nyregulering av Bødkergangen og opphevelse av Søbodgangen i Drammen. Samtidig har departementet i henhold til lovens § 3 stadfestet vedtekter i forbindelse med nyreguleringen vedtatt av bystyret i samme møte.

Vedtektene lyder så:

For Bødkergangen skal gjelde følgende vedtekter: Langs begge sider skal bebyggelsen være mest mulig sammenhengende med en høyde til gesims av 7 m.

Bebyggelsen langs gatelinjen må ikke oppføres med tak som får fall mot gata.

Unntak fra disse vedtekter kan hvis særlige grunner taler for det, tillates av bygningsrådet med samtykke av fasaderådet, innenfor rammen av bygningsloven og stadfestede vedtekter.

Rundskrivelse fra Justisdepartementet.

10 oktbr.

Med hjemmel i provisorisk anordning av 6 oktober 1939 om adgangen til visse områder har Justisdepartementet 10 s. m. bestemt:

§ 1. Utlending forbyes adgang til offentlige og private brygger som er bestemt til inn- eller utførsel av varer eller hvor sådan inn- eller utførsel foregår, eller til sperret havneområde.

10 oktbr. § 2. I særlige tilfelle kan politimesteren (lensmannen) gi utlending adgang til en bestemt sånn brygge eller et bestemt sted innen et sperret havneområde, enten for en enkelt gang eller for et bestemt tidsrom, ikke over 3 måneder.

Tillatelsen som når som helst kan kalles tilbake, er betinget av at det ikke blir fotografert, tegnet eller på annen måte avbildet eller gjengitt noe av det område som er nevnt i § 1.

Tillatelsen gis skriftlig og må inneholde utlendingens personalia og fotografi, behørig stemplet, tillikemed tillatelsens utstrekning (sted og tid) samt mulige særlige betingelser. Hvis utlendingen selv ønsker det, kan tillatelsen gis ved påtegning i hans pass i stedet for på særskilt dokument.

§ 3. Forbudet i § 1 kommer ikke til anvendelse på utlending som er passasjer eller tilhører besetning på fartøy som ligger på havnen, såfremt han legitimerer seg og overholder de spesielle regler som er eller blir gitt for utenlandske passasjerers og besetnings ferdsel til og fra fartøyet.

§ 4. Så vel utlending som norsk statsborger som ferdes eller oppholder seg på område som nevnt i § 1, har å rette seg etter de anvisninger som er eller blir gitt av politi, tollvesen, havneoppsyn eller annet uniformert vaktmannskap og har på oppfordring av dette å legitimere seg, så det straks kan bringes på det rene om lov eller forskrift er overtrådt.

§ 5. Disse forskrifter trer i kraft straks.

10 oktbr. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 approberes som gjeldende inntil videre den av Tinn herredsstyre, Telemark fylke, i møte 20 september 1939 vedtatte vedtekt til bygningslovens § 81.

Vedtekten lyder så:

I større bygninger kan bygningsrådet kreve en slik innredning av kjelleren at den etter bygningsrådets skjønn uten vesentlige omkostninger eller tidsspille kan innredes til splint- og gassikre dekningsrom for bygningens beboere. Bjelkelaget over dekningsrommene med birom skal konstrueres tilstrekkelig solid til å motstå trykket ved sammenstyrtning av den overliggende bygning. Bygningsrådet kan, hvor det finnes påkrevd, stille ytterligere krav for sikring av de planlagte dekningsrom.

10 oktbr. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 approberes som gjeldende inntil videre en av Kristi-

ansund bystyre i møte 29 september 1939 vedtatt end-10 oktbr.
ring av vedtekten til bygningslovens § 81.

Etter endringen lyder vedtekten så:

I større bygninger kan bygningsrådet kreve en slik innredning av kjelleren at den etter bygningsrådets skjønn uten vesentlige omkostninger eller tidsspille kan innredes til splint- og gassikre dekningsrom for bygningens beboere. Bjelkelaget over dekningsrommene med birom skal konstrueres tilstrekkelig solid til å motstå trykket ved sammenstyrtning av den overliggende bygning. Bygningsrådet kan, hvor det finnes påkrevd, stille ytterligere krav for sikring av de planlagte dekningsrom.

Kongelig resolusjon.

13 oktbr.

I. Med hjemmel i § 41 i lov om husleie av 16 juni 1939 blir det gitt stadfesting på vedtak i Trondheim bystyre 21 september 1939 til vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Trondheim. Vedtekta trer i kraft straks.

II. Etter søknad frå Trondheim bystyre 21 september 1939 og med hjemmel i § 43 i lov om husleie av 16 juni 1939 blir det — fra den tida Sosialdepartementet fastsetter — skipa særskilt husleierett for Trondheim til å behandle de tvistemåla som er nevnt i samme lovs § 42, første ledd og som gjelder leieforhold innen Trondheim kommune.

Vedtekta lyder så:

1. Reglene i kapitel 7 i loven skal gjelde i kommunen.
2. De alminnelige flyttedager skal for alle de leieforhold som er nevnt i § 9, første ledd i loven være 1 og 15 i hver kalendermåned.
3. Bestemmelsene i lovens § 13, første og annet ledd, og i § 18, første ledd, skal være ufravikelige.
4. Leilighet eller rom som blir brukt til beboelse må ikke uten samtykke av formannskapet omdannes til eller tas i bruk til forretningslokale. Denne regelen gjelder ikke når det husrommet det spørs om, skal være til kontor, butikk, lager eller liknende til bruk for stat eller kommune, når slik bruk er uomgjengelig nødvendig.

Brott på forbudet blir straffa med bøter, jfr. straffelovens § 339, 2.

Kongelig resolusjon.

13 oktbr.

I. I henhold til §§ 11 og 4 i lov om helseråd m. v. av 16 mai 1860 med senere forandringer og § 3 i tuberkuloseloven av 8 mai 1900 med senere forandringer stadfestes vedtak av Bærum herredstyre, Akershus fylke, i møte 3 mai 1939

13 oktbr. om nye alminnelige helseforskrifter og forskrift om meldeplikt når tuberkuløs syk skifter bopel, dog med noen forandringer.

II. De alminnelige helseforskrifter og forskrift om meldeplikt når tuberkuløs syk skifter bopel som nå gjelder for herredet, stadfestet ved kongelige resolusjoner av 20 mars 1914 og 4 mars 1927, oppheves fra den tid de nye forskrifter trer i kraft.

Forskriftene lyder så:

Kap. I. Om boliger m. v.

§ 1. Når bolighus føres opp eller flyttes i den delen av herredet der bygningsloven ikke gjelder, skal det gis skriftlig melding til helserådet før arbeidet på grunnen begynner. Helserådet må gjøre en kjent med disse bestemmelser:

- a. Til hustomt skal velges et sted som har lett adgang til godt og rikelig drikkevann og tilfredsstillende kloakk-avløp. Det skal bygges slik at det kommer så mye sol til boligrommene som det kan etter den plassen en rår over. Bolighuset skal føres opp på grunnmur av stein eller betong. Muren må være minst 30 cm høy over jordoverflaten.

Hvis en bruker teglstein til grunnmur, skal den være av klinkstein i sementmørtel. Den skal isoleres fra grunnen av på en måte som helserådet har godkjent.

Grunnmuren skal være minst 40 cm tykk. Den skal gå dypere ned enn telen. Matjorda skal fjernes fra hustomta. Rundt huset skal en jevne og grøfte slik at både grunnvann og overvann har fritt løp fra bygningen.

Grunnmuren må tettes forsvarlig, og hvis det ikke er kjeller, må den ha minst to trekkhull, som står overfor hverandre og er minst 15 cm i tverrsnitt. Trekkhullene dekkes med rist. Det må sørges for tryggende isolasjon over grunnmuren.

- b. Huset må være minst 5 m fra annet hus eller nabogrense.
- c. Golv over bjelkelag skal ha stubbeloft fylt med tørr, fin leire eller annet materiale som passer.
- d. Boligrom må ikke bli lavere enn 2,5 m fra golv til loft, og de skal ha minst ett vindu, som kan åpnes. I eneboliger og små hus kan høyden likevel innskrenkes til 2,35 m. Der loftsbjelken ligger fritt, regnes høyden til underkant av den. Vindusflaten må ikke være mindre enn $\frac{1}{10}$ av golvflaten.
- e. I rom med skråtak må en så stor del av rommet som svarer til halvdelen av golvflaten, ha en høyde på minst

2,5 m — i eneboliger og små hus 2,35 m —, og høyden 13 oktbr. under skråtaket må ikke noe sted være under 1,5 m.

- f. I enkelt rom som innres fra nytt av i eldre bygning, kan høyden bli innskrenket til 2,20 m når helserådet samtykker i det.
- g. Ethvert rom må være minst 1,8 m bredt og minst 6 m² i flatemål.
- h. Kjeller kan ikke brukes til å bo i uten samtykke av helserådet. Høyden under taket må være minst 2,5 m. Vindusflatens forhold til golvflaten må være minst 1 : 10. Kjelleren må ha ildsted. Kjelleren skal vende mot solsiden (sør, sørøst eller sørvest). Overkanten av jorda på ut-siden av huset må ikke nå høyere enn i plan med golvet. Golvet under slikt kjellerrom skal være drenert og fylt med et pukklag som er 20 cm høyt, og golvet skal være dobbelt. Det underste golvet skal være av vanntett stoff — asfalt, sement eller liknende, det øverste skal være et godt sammenpløyd tregolv som er minst 6,5 cm tykt.
- i. I ethvert kjøkken og i boligrom der en koker, skal det være avtrekk for damp.

§ 2. Arbeidsrom og verkstedslokaler har helserådet tilsyn med, og eieren (leieren) må rette seg etter det som helserådet bestemmer for å hindre usanitære forhold i de enkelte tilfellene. Helserådet kan kreve at en får de ventilasjonsinnretningene som det mener trengs.

Midlertidig losjibus for tilfeldige arbeidere eller anleggsarbeidere skal helserådet forby bruken av hvis de ikke fyller de sanitære krav som helserådet setter. Det skal ikke være flere på hvert rom enn at det blir 10 m³ luftkubus på hver mann. Hver arbeider skal ha egen seng og vanlig utstyr. Det skal være så mange vaskestell som trengs og eget rom til å tørke klær. Rommene i disse losjibus skal gjøres reine hver dag.

§ 3. Finner helserådet at noe bebodd hus eller rom, arbeids- eller forsamlingslokale er skadelig for helsa fordi det er utett, fuktig, skittent, mangler lys eller luft, er overfylt av mennesker eller der er andre sanitære grunner, kan helserådet forby at det blir brukt til manglene er rettet. Ikke noe skolerom eller annet forsamlingsrom må tas i bruk før det er godkjent av helserådet.

Kap. II. Om uthus, klosetter, søppeltømming m. v.

For innredning og tømning av priveter, for innredning av vannklosetter, for oppbevaring og fjerning av søppel og avfall og for innredning og tømning av stall, fjøs, grisehus og

13 oktbr. liknende skal det i strøk der bygningsloven gjelder være de forskriftene som helseråd og bygningsråd har utarbeidet sammen etter §§ 109, 110 og 112 i bygningsloven.

§ 4. Til hvert bolighus skal det være privet. Binge eller beholder må en legge og innrette slik og tømme så ofte at stank og avløp hindres. Privetets grunnflate skal være minst $1,1 \times 0,8$ m. Det skal ha direkte lys.

Når det kreves, skal huseiere skaffe beholdere av den type og størrelse som helserådet bestemmer.

Ved bygninger og steder der det ofte samles mange mennesker (kirker, forsamlingslokaler, sport- og utstillingsplasser, hoteller, fabrikker, jernbanestasjoner, skoler og liknende) skal det være så mange priveter og pissoarer som helserådet bestemmer i hvert enkelt tilfelle.

Golv og sete i privetet skal vaskes ofte, golvet skal være helt og tett. Privetet skal ha tette beholdere.

Helserådet skal i hvert enkelt tilfelle bestemme hvor pissoarer skal ligge og hvordan innretning, reinhold og avløp skal være. Det må ikke være tilsig til sted der en tar mat- eller drikkevann.

Torvstrøklosetter må en ikke ha inne i bolighus hvis en ikke ordner det slik som helserådet bestemmer. Det samme gjelder vannklosetter, kjemikalieklosetter og liknende.

Helserådet kan i det enkelte tilfelle påby at privethinger også utenfor bygningsdistriktet i visse tilfelle skal bygges etter de bestemmelser som gjelder i bygningsdistriktet etter § 109, 3 i bygningsloven.

Finner helserådet at eldre privet volder sanitære ulemper, kan det påby at det blir rettet.

§ 5. Huseiere og leiere skal se til at feiesøppel, avfall eller annen urenslighet blir lagt i tette søppelkasser, som skal være av en form og størrelse som helserådet har godkjent, eller blir dekket med jord, torvmold og liknende for å hindre stank. Søppelkassene skal tømmes før de blir fulle, og dessuten også ellers når helserådet krever det.

Kloakker må ikke legges slik at de volder stank eller annen ulempe. Huseiere skal legge kloakk på den måten som helserådet viser, når det mener at sanitære grunner krever det, og det ikke vil koste uforholdsmessig mye. Volder kloakk-avløp sanitære ulemper, kan helserådet påby at det blir rettet. For strøk der bygningsloven gjelder, kan det vises til den loven også.

§ 6. Huseiere har plikt til regelmessig å gjøre reine fortau og grøfter langs veier som støter til husene, hagene og gårdsrommene deres, og ellers så ofte som helserådet krever det.

§ 7. Gjødseel eller pudrett må ikke legges nærmere nabo- 13 oktbr.
grunn, allfarvei eller privatvei enn 30 m uten tillatelse av
helserådet. Skal den brukes til jord som ligger i mindre av-
stand fra nabogrunn, allfarvei eller privatvei enn 30 m, må
en dekke den med jord eller sørge for at stank hindres på
annen tryggende måte.

Helserådet kan bestemme at det til transport av gjødseel
og avfall bare må brukes transportmidler som helserådet har
godkjent.

Under transport av gjødseel og avfall må en sørge for å
unngå stank og søl på veiene.

Når en gjødseel hager og dyrket mark, må en sørge for
å unngå unødige stank.

Kap. III. *Om brønner og vannforsyning.*

§ 8. Brønner og vannbeholdere skal være reine og fri
for forurensende tilløp. Sisterner skal ventileres. Brønn eller
vannkilde, der en henter mat- eller drikkevann, skal en ha
bygd omkring slik at overvann ikke kan renne ned i. Brøn-
nen skal være dekt over, og vannet må ikke bli ureint ved
vasking eller på annen måte.

Eiere av leiegård, arbeiderbolig, fabrikk eller forsamlings-
hus skal ha plikt til å sørge for tilstrekkelig og reint drikke-
vann.

Kap. IV. *Om husdyrhold.*

§ 9. Hester, kyr, svin, sauer, geiter, kaniner eller fjærfe
må en ikke ha i eller under boligrom eller rom der en har mat-
varer. Stall og fjøs skal være luftige, lyse og rommelige. De
må være innrettet slik at stank og sig ikke volder ulemper.
For strøk som er tett (bymessig) bygd, kan helserådet påby
at gjødseel samles i tette beholdere, som lett kan ventileres,
tømmes og desinfiseres. Hva en skal forstå med bymessig
bygde deler av herredet, skal herredstyret bestemme til en-
hver tid.

Helserådet kan forby folk å holde husdyr hvis det volder
ulemper som de ikke kan eller vil hjelpe på.

Kap. V. *Helseskadelige bedrifter.*

§ 10. Vil en anlegge bedrifter som helserådet mener kan
volde sanitære ulemper, skal en legge planen for anlegget
fram for helserådet og få den godkjent av det før driften
settes i gang. Alle slike bedrifter, også de som allerede er
i gang, skal helserådet ha tilsyn med. Hvis det viser seg at
noen driver en bedrift slik at det blir større fare for den

13 oktbr. alminnelige helsetilstand enn det er nødvendig ut fra driftens art, skal han rette seg etter de påleggene som helserådet gir for å forebygge sanitær fare.

Kap. VI. *Nærings- og nytelsesmidler, utsalgssteder, fjøs, meierier m. v.*

Se også de forskriftene som er gitt etter loven om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933. Om dette vises til tillegget.

§ 11. Til bruk for mennesker må det ikke fallbys, selges eller på annen måte overdras skjemte eller sunnhetsskadelige nærings- eller nytelsesmidler, og heller ikke bruksgjenstander som kan være skadelige fordi de inneholder giftige bestanddeler.

Om de konserveringsmidlene som kan brukes til næringsmidler, vises til de forskriftene som er gitt for hele landet ut fra næringsmiddelloven, se tillegget.

Inntil de manglene det gjelder, er rettet, kan helserådet forby at det blir solgt nærings- og nytelsesmidler som kommer fra eller selges på steder der en ikke holder det så reint som en bør, mens en lager, behandler, oppbevarer eller sender varen.

I slike øyemed som er nevnt i denne paragrafen har helserådet rett til å kreve utlevert de prøvene som trengs. Helserådet kan midlertidig forby salg og annen overdragelse av nærings- og nytelsesmidler som kommer eller selges fra steder der det er tilfelle av farlig sykdom som kan bre seg med varene, eller der det fins basillebærere blant mennesker eller dyr.

Når det er nødvendig, kan ordføreren i helserådet gripe inn på vegne av helserådet, men han må så snart han kan, legge saken fram for helserådet. Det kan vedta at varer som det finner er skadelige, skal ødelegges eller på annen måte gjøres uskadelige, og selgeren bære tapet.

§ 12. Når en skal innrede slakterier, pølsemakerier, bakerier, meierier og andre steder der en lager, behandler eller oppbevarer næringsmidler for salg, eller utsalgssteder for næringsmidler, må en på forhånd melde det til helserådet, og arbeidet må ikke begynne før helserådet har samtykket. Det samme gjelder når virksomheten flytter, skifter innehaver eller forandrer art. Slike bedrifter, både de som allerede er ført opp og de som heretter opprettes, står under tilsyn av helserådet, og det kan gi de nødvendige påleggene hvis mangler ved reingjøringen eller usanitære forhold gjør at det trengs.

Enhver som har en slik bedrift, må få helserådet til å godkjenne den så snart disse forskriftene er trådt i kraft.

§ 13. Enhver butikk skal ha gode lysforhold og holdes 13 oktbr. godt luftet. Det skal være orden, reinslig stell og reingjøring hver dag.

I butikker og lokaler der næringsmidler lages, oppbevares og omsettes, skal det være reingjøring hver dag av golv, disker, arbeidsbord, hyller, redskaper, vekter, målekar, maskiner og liknende. Se også de alminnelige bestemmelsene i § 12.

Storreingjøring skal det være minst to ganger om året. Helserådet kan gi pålegg om ekstra reingjøring.

Lokalet må ikke brukes til soverom eller kjøkken og må ikke ha umiddelbar forbindelse med boligrom. Det må være lett adgang til reint vaskevann, såpe og reine håndklær.

Varene skal pakkes reinslig. Næringsmidler må ikke pakkes inn i aviser eller ureint papir.

Næringsmidler skal oppbevares og føres så forsiktig og reinslig at varen ikke blir urein eller tar smak av stoffer som lukter sterkt eller ille.

De som arbeider i bakerier, meierier, melkeutsalg og andre utsalgssteder for ferdige næringsmidler, skal ha helt og reint tøy (vasketøy) på seg under arbeidet. Det skal være eget rom for arbeidstøyet på bedriftsstedet.

§ 14. For oppvask av servise (kopper og annet spisestell) i herberger, losjihus, pensjonater, hoteller, bevertninger og forsamlingslokaler der det foregår servering m. v. gjelder de forskriftene som er fastsatt ved kongelig resolusjon av 2 februar 1934 og 29 oktober 1936. Plakat om disse forskriftene (som en kan få ved å vende seg til helserådet) skal henges opp på et iøynefallende sted i hvert kjøkken eller oppvaskrom.

§ 15. Fjøs. Fjøs skal være lyse. De skal holdes reine og vel luftet. Storreingjøring minst en gang om året: vasking med grønnsåpe og varmt vann og kalking av vegger og tak og utluftning med gjennomtrekk i flere dager.

Binger for kalv og sau skal tømmes og kalkes ofte. Føringskrybber skal vaskes hver dag.

Kuene skal holdes reine. Flueplagen skal en kjempe mot.

Melkekar og melk må behandles med den største reinslighet.

Glassur og fortinning må være hel i mål og spann.

I ethvert fjøs skal det være en vaskevannsstol med vaskefat, såpe og reint håndkle eller vask med vann over og avløpsrør med vannlås.

Den som melker skal ha på et reint hvitt armforkle og skal før melkingen vaske henden sine med såpe. Er juret eller bakpartiet på kua sølt til, må de tilsølte partiene før melk-

13 oktbr. ingen vaskes grundig av og så tørres fullstendig med rein, tørr klut. Alle melkekjørelor og de arbeidsklærne som brukes under melkingen, skal en ha i rom utenfor fjøset. Under melkingen må det ikke bæres om stråfôr, måkes gjødsel eller gjøres noe annet som støver eller stinker. Melken må en bringe ut av fjøset og ha i reine spann så fort som råd er. Hvis den siles på gården, må det gjøres i rom utenfor fjøset. Fra spannvaskerom skal det være avløpsrør med vannlås.

Melk må ikke oppbevares i boligrom.

Kan dette ikke unngås, må de karrene en har den i, være dekt til. Ikke i noe tilfelle må en ha melken i soverom eller i rom der syke oppholder seg.

Ved sjukdom blant dyra skal salg av melk fra den sjuke kua stanses, og ved mistanke om smittsom sjukdom i husstand skal alt salg av melk stanses. Saken må meldes til helserådet.

§ 16. Bakerier.

Se også de alminnelige bestemmelsene i § 12.

1. Bakerier eller rom som står i umiddelbar forbindelse med dem, må ikke brukes til sovested. Golv, vegger og tak skal være slik at de lett kan vaskes. Hver dag skal golvene vaskes omhyggelig når arbeidet er slutt. Vinduer og dører skal vaskes hver uke, vegger og tak minst hvert fjerdingår. Under reingjøring må bakverk dekkes omhyggelig til eller fjernes.
2. Alle ting som ikke trengs til bakeriarbeidet, og som kan være med på å samle støv eller volde stank i arbeidsrommene eller hindre at de blir gjort reine, må ikke finnes i bakeriet eller i de rommene som står i åpen forbindelse med det. Matrester, gafler, kniver, skjeer, matspann og liknende må ikke oppbevares i arbeidsrommene, og heller ikke gangklær. Kull og annet brensel må ikke ligge løst utover golvene, og aske og annet avfall må hver dag fjernes fra bakeriet.
3. Trau, bord, hyller, plater, fjeler osv. må gjøres reine hver dag.
4. Smør, melk osv. må oppbevares i reine, tildekte kar. Stoffer som brukes til stryking av bakverk, må lages samme dagen som en skal bruke dem. Strykevisker må en gjøre reine etter hvert stoff og hver dag rense dem i kokende vann.
5. Melsekker skal børstes omhyggelig av før de bringes inn i bakeriet, og innholdet tømmes i baketrauet.
6. All bruk av tobakk er forbudt, og også å legge tobakk, pipe og fyrstikker i bakeriet. Spyting er forbudt.

7. Under arbeidet må bakeren ha på egen, rein, hvit drakt, 13 oktbr. som ikke brukes utenfor bakeriet, og som vaskes minst to ganger i uka.
8. I bakeriet skal det være vaskevannsstell, såpe og reine håndklær.
9. Bakerne må rense neglene sine og vaske underarmer og hender omhyggelig like før og etter deig- og brøddlagingen. Hendene må også vaskes når en har brukt klosettet.
Det er forbudt å la folk som har sår, byller eller utslett på hender eller armer arbeide i bakeriet.
10. Brød og annet bakverk skal bæres om og bringes ut i reine korgar og kasser som er lukte, har overbygning eller en rein presenning som er bundet tett fast.
11. I ethvert bakeri skal et eksemplar av disse forskrifter være satt opp.

§ 17. Meierier og melkeutsalg.

Se også de alminnelige bestemmelsene i § 12.

1. Helserådet kan kreve at melk og fløte skal selges fra eget rom (utsalg). Alle som handler med melk, skal oppbevare den i særskilte, reine og luftige rom.
2. I utsalgs- og oppbevaringsrommene skal golv, vegger og tak være slik at de lett kan holdes reine. Utsalgsrommet skal ha egen inngang fra gata og ikke stå i forbindelse med soverom ved dør eller andre åpninger. I utsalgsrommet og oppbevaringsrommet må ikke oppbevares andre varer som kan forurense melken og fløten eller gi den usmak.
3. De rommene som en selger (omsetter) og arbeider med melk og melkeprodukter i, skal være lyse og vel ventilerte. Disker og golv må vaskes omhyggelig hver dag, vinduer og dører minst hver uke, vegger og tak minst hvert fjerdingår. Golvet må aldri feies tørt.
4. Spyting og tobakksrøyking er forbudt. Plakat om det skal være slått opp på iøynefallende sted. I ethvert melkeutsalg skal finnes vann og vask, såpe og håndkle.
5. Betjeningen skal i arbeidet ha på helt hvitt forkle. Kvinnene skal også ha hvitt hodetøy som dekker håret.
6. Melk må bare oppbevares i reine, lukte kar. Utmåling eller overhelling fra spann til spann på torg, gate, i portrom eller gårdsplass er forbudt.
7. Målekarrene må alltid være reine. Det er strengt forbudt å drikke av målekarrene eller av spannlukkene. Fortinnningen i melkespanna må alltid være hel.
8. Eldre melkeutsalg skal innredes etter disse forskriftene så langt som helserådet krever i hvert enkelt tilfelle.

13 oktbr. 9. Angående salg av iskrem henvises til de ved kongelig resolusjon av 5 mai 1939 utferdigede forskrifter for det hele land.

Iskrem til eget salg og salg til forhandlere kan bare lages i lokaler som er godkjent av helserådet. Hvis iskremen er laget utenfor herredet, har forhandleren plikt til å si til helserådet hvor og hos hvem den er laget.

10. For meierier og ysterier som det er knyttet utsalg for melk og melkeprodukter til, gjelder også forskriftene for butikker.

11. I ethvert meieri, ysteri og melkeutsalg skal et eksemplar av disse forskriftene være slått opp.

§ 18. Slakterier, pølsemakerier og kjøttutsalg.

Se også de alminnelige bestemmelsene i § 12.

1. Helserådet kan kreve at handel med kjøtt og flesk skal foregå fra eget rom, og det kan forby slakteridrift på steder der sanitære tilhøve er til hinder.

2. I slakterier og pølsemakerier skal golvet være tett, jevnt og av sement eller annet materiale som helserådet har godkjent. Det skal ha avløp til kloakk med vannlås og rist. Rommene skal være rommelige og lyse og ha tette vegger med glatte flater. Lokalene skal holdes omhyggelig reine. Det samme gjelder alt inventar og de redskapene som brukes. Vegger og tak må vaskes minst hvert fjerdingår, vinduer og dører hver uke, golv, disk og vekter hver dag. Maskiner og redskaper skal gjøres reine hver gang de har vært brukt. Ethvert slakteri og pølsemakeri skal så langt råd er ha vannledning og spyleslange.

3. Slakteri og pølsemakeri må ikke stå i åpen forbindelse med gjødselbinge, grisehus eller stall.

4. Folk som arbeider i slakteri, pølsemakeri og kjøttutsalg, skal ha på reint, hvitt forkle med brystsmekk og forermer eller annet helt og reint godkjent antrekk, som skal skiftes reint minst to ganger i uka. Vaskevann, såpe og håndklær må det være i disse lokalene, og de som arbeider der må vaske armer og hender før de begynner arbeidet. Hendene må også vaskes, når en har brukt klosettet. All kjøttmat må skjermes mot fluer. Det er forbudt for publikum å røre kjøtt som er lagt ut til salgs. Spyting og tobakksrøyking er forbudt.

5. Ved slaktning må en være så reinslig en kan. Innvollene av dyra må en ta ut og fjerne så snart en kan etter avlivningen. All slags avfall skal fjernes så fort som råd er, og heller ikke mager, tarmer, blod, lemmer eller huder

må være natta over i slaktebua. I den skal det være god 13 oktbr. gjennomtrekk mens kjøttet blir stivt.

6. Det er ikke tillatt å gjøre mager og tarmer reine i rom der kjøtt oppbevares.

7. Om de konserveringsmidlene som en kan bruke til kjøtt og kjøttvarer vises til de forskriftene som er gitt etter loven om tilsyn med næringsmidler.

8. Kjøttbutikker skal være lyse, luftige og reine. De bør helst ligge fra solsiden. Vender vinduene mot sola, må de ha markiser om sommeren. Golvet skal være lagt med fliser eller annet materiale som er jevngodt med det, og vegger og tak må være av materialer som er lette å holde reine. Disken skal ha plate av marmor, glass, stein eller annet materiale som helserådet har godkjent, jfr. forskriftene som er gitt i henhold til næringsmiddeloven. Kjøttkrokene skal være galvanisert eller av annet materiale som ikke ruster. Vegger og tak må gjøres reine minst hvert fjerdingår, vinduer og dører minst en gang i uka. Golv, disker og vekter skal vaskes minst en gang om dagen. Tørrfeing er forbudt. Vegger og stolper som kjøttet kommer bort i, må vaskes hver dag.

9. Kjøttet skal transporteres i reine vogner, som helst må være lukte, eller i reine kasser, traue eller korgar, og det må være hylt inn i reint dekke.

Forskriftene ovenfor skal være slått opp på et iøynefallende sted i alle slakterier, pølsemakerier og kjøttutsalg.

§ 19. Fisk.

Se også de alminnelige bestemmelsene i § 12.

1. Ved fiskehandel fra båt eller brygge er det forbudt å skylle fisken i sjøen eller fornye vannet i fiskekummen der hvor kloakk munner ut.

2. På sjøhus eller sjøbu der fisk mottas og tilvirkes, skal golvet være i skikkelig stand og gjøres reint hver dag. Bu og utsalgslokale skal ha nok lys. Det skal være springvann og vask, eventuelt med bunnkran til sikring mot frost, og såpe og håndkle. Golvet må være i skikkelig stand og ha avløp, så det kan spyles og skrubbes reint. Der det er disk, skal den være kledd med et materiale som helserådet godkjenner, jfr. forskriftene som er gitt i henhold til næringsmiddeloven. Kassene skal være hele og ha håndtak.

Lokalet skal holdes reint, utluftet og fritt for stank. Slo og annet avfall skal fjernes hver dag. Kasser, tønner og andre kjøreler som brukes til fiskehandelen, vekter og

13 oktbr. andre redskaper skal en gjøre ordentlig reine hver dag så snart en kan etter bruken.

3. Selges fisken fra butikk, skal disse bestemmelsene gjelde:

I forretninger som selger fersk fisk, skal golvet være av stålskurt sement eller lagt med fliser eller annet materiale som er jevngodt med det, og ha kloakksluk med vannlås. Disken skal være kledd med plate av marmor, glass, stein eller kunststein eller et annet materiale som helserådet godkjenner, jfr. forskriftene i henhold til næringsmiddeloven. Tak og vegger skal være av slikt materiale at de lett kan holdes reine. Der det fins fiskkummer, skal de være løse, av slikt materiale og laget slik at de lett kan tømmes og gjøres reine. Spyting og tobakksrøyking er forbudt i lokalet.

4. Fisk må saltes og lagres bare på slike steder og på en slik måte at nabolaget ikke sjeneres av stank. Avfallet må fjernes så fort som råd er, og plass, redskaper og kasser gjøres reine.

§ 20. Møller.

Se også de alminnelige bestemmelsene i § 12.

1. Møller skal støves ned minst fire ganger om året, og golvene feies minst to ganger i uka.

2. I møllekammeret og andre rom i mølla der arbeiderne på mølla eller andre holder til, skal golvene hver dag feies fuktig, og golv, benker og stoler vaskes minst en gang i uka og vinduer, dører og vegger vaskes opp til manns-høyde minst en gang hvert fjerdingår. Spyting og tobakksrøyking er forbudt.

Kap. VII. *Forskrifter for reinhold m. m. i dame- og herrefrisørsalonger.*

§ 21.

1. Før et lokale tas i bruk som dame- eller herrefrisørsalong, skal det være meldt til helserådet og blitt godkjent av det. Det samme gjelder flytting eller større forandring av bedrift som er i gang.

2. Ethvert lokale som skal brukes til dame- eller herrefrisørsalong, bør ha en golvflate på minst 16 m² for å bli godkjent.

3. I dame- eller herrefrisørsalong med rom som hører til, må en ikke ha gjenstander som ikke har med bedriften å gjøre, eller som kan hindre reinhold, utbre stank eller liknende. Lokalene må holdes omhyggelig reine. Hår, såpe-skum, papir, bomull og brukt tøy bringes bort etter hvert. Både reine og skitne servietter, frottékluter, kapper, håndklær m. m. må en ha på steder som er bestemt til det.

4. Hovedrengjøring av dame- og herrefrisørsalonger med 13 oktbr. rom som støter til, skal en ha minst to ganger om året. Golvet skal vaskes minst en gang om dagen. Bord, stoler, konsoller, hyller o. l. skal hver dag tørres av med fuktig klut.
5. Dame- og herrefrisørsalonger må være godt ventilert, så det alltid er frisk luft i lokalene.
6. Betjeningen skal være omhyggelig reinslig med seg selv og vaske hendene før behandlingen av hver kunde. Under arbeidet skal de ha på rein, hvit jakke eller frakk, som de må skifte rein minst to ganger i uka. Det er forbudt for betjeningen å røyke i arbeidstiden. Folk som lider av smittsomme sykdommer — her regnes med hudsykdommer og sår eller byller på hendene — må ikke få arbeide i dame- eller herrefrisørsalonger.
7. Ved barbering må hver kunde få reinvasket serviett og reint dekke over nakkeputen. Brukes frottékluter, må de alltid være reinvasket, det må være nok av dem, og de skal stelles på samme måte som det er bestemt for servietter. Servietter, frottékluter og håndklær skal vaskes og kokes etter bruken.
8. Barbervannet må tappes eller helles i barberskålen (koppen), som skal renses i kokende vann mellom hver barbering. Hvis ikke kunden har med barberkost, må den bare brukes til å skumme opp såpa, og en må da såpe inn med hånden. Barberkosten skal gjøres grundig rein i kokende vann etter hver kunde.
9. Maskinbørster og felles pudderkvast må ikke brukes. I stedet for pudderkvast kan en nytte en klype rensed bomull eller lignende, som bare må brukes én gang. Alunstift i fyrstikkformat kan nyttes, men bare én gang.
10. Ved klipping må en mellom halsen og kappen bruke en halsstrimmel av silkepapir eller vatt, som bare brukes én gang. Kappen skal alltid være rein og fri for hår.
11. Gas-strimler eller pakninger for permanentkrøll må ikke brukes om igjen.
12. Det skal være nok av hår- og nakkebørster, slik at hver kunde får reine børster.
13. Alle redskaper må gjøres omhyggelig reine før de tas i bruk til ny kunde. Klippemaskiner, sakser, kniver og viklepper for permanentapparater kokes eller gjøres reine på en måte som helserådet har godkjent. Kammer og børster renses i salmiakkspirit og vann (25 til 30 dråper i 200 til 300 gr vann) eller på annen måte som helserådet har godkjent. (Kammer bør oppbevares i høye glass fylt med lysoformoppløsning).

- 13 oktbr. 14. Kunder med utslett eller mistenkelig håravfall, som en kan være redd for er smittsomt, må en enten vise bort eller til lege, eller en må bruke egne redskaper til dem. Redskaper og annet som er brukt, må kokes grundig ut eller desinfiseres straks etter bruken på annen tryggende måte.
15. Disse forskriftene skal være slått opp i lokalet på et iøynefallende sted.

Kap. VIII. *Forskrifter for reinhold i skogshytter.*

§ 22.

1. Huset skal holdes godt ventilert døgnet rundt, særlig ved ventiler i gavlene eller trekkpipe i taket.
2. Spyting er forbudt.
3. Sengene skal reies opp hver morgen. Løs sengehalm må ikke brukes.
4. Etter hvert mål skal det vaskes opp; matkopper og spise-stell settes i hyller eller skap, gryter, stekepanner og kaffekjeler på en plass for seg, matlevninger og avfall fjernes. Maten skal gjemmes i særskilt matbu eller skap. Det skal være feiekost og brukbare vannbøtter i rommet. Samme bøtte må ikke brukes både til renvann og vask.
5. Minst en gang i uka skal golvet vaskes. Golvet skal feies hver dag, men må først være dynket med vann eller strødd med snø så det ikke gyver.
6. Sjøppel, avfall, urin og annet søl må ikke kastes utenfor døra eller omkring husveggene.
7. Arbeidsgiveren skal sørge for at huset er gjort ordentlig reint når det tas i bruk. Når et arbeidslag reiser, har det plikt til å gjøre reint etter seg.
8. Alle som bor i huset skal være reinslige og ha ansvar for at disse reglene følges. De velger seg imellom en ordensmann, som har oppsyn med ventilasjon og reinhold.
Ordensmannen velges enten skiftevis hver uke, eller den samme kan velges for lengre tid hvis alle er enige.
9. Det er ordensmannens plikt å se til at disse reglene blir holdt og å melde til helserådet hvis de andre ikke retter seg etter tilvisingene hans. Folk som har utøy, skabb eller annen smittsom sykdom eller er så ureinslige at det er plagsomt, kan vises bort av helserådet.
10. Disse forskriftene skal være slått opp i alle skogshytter.
11. I alle tømmerkoier skal arbeidsgiveren sørge for at det fins forbindelsessaker: 2 gasbind, 1 pakke steril vatt, 1 enkeltmannspakning og 1 liten flaske jod (glasskork), alt pakket inn i oljelerret. Det skal oppbevares i tørt skap.

Kap. IX. *Forskrift for anlegg og drift av pelsdyrgårder.* 13 oktbr.

§ 23. Anlegg av pelsdyrgårder må på forhånd meldes til og godkjennes av helserådet.

Pelsdyrgårder må ikke legges så nær bolighus eller offentlig vei at stanken sjenerer, heller ikke må den legges slik at det kan komme tilsig eller avfall til brønn, bekk eller andre steder, der det tas drikkevann for mennesker eller husdyr osv. Avfallet fra gården må brennes opp eller legges i kompost og dekkes med jord.

Kopper og kar som brukes i revegården, må vaskes i særskilt kar. Kluter, koster eller annet som blir brukt under vaskingen, må ikke nyttes til annen vask i bolighus eller uthus. Kammer og koster som brukes til pelsdyr, må ikke nyttes til andre dyr. Kasser som brukes til transport, må ikke oppbevares (lagres) i uthus, fjøs eller stall før de er gjort grundig reine.

Røkteren skal ha særskilt fottøy til bruk i revegården, og dette fottøyet er det ikke tillatt å bruke i bolighus, grisehus, fjøs eller stall uten at det er gjort forsvarlig rent. Røkteren skal ha særskilte ytreklær (overall) når dyra stelles.

Hver gang røkteren har stelt dyra — tatt i kopper, kar o. l. som brukes i revegården — må han vaske hender og underarmer godt.

Hvis en av en eller annen tvingende grunn må ta hvalper inn i hus for en kortere tid, må en være helt reinslig. Bare røkteren må greie med hvalpene. Så snart hvalpene er brakt tilbake til revegården, må det straks gjøres reint og luftes grundig der hvalpene har holdt til.

Revemat må gjemmes, greies med og sendes på en slik måte at stank ikke brer seg til bolighus, oppbevaringssted for matvarer, til offentlig gate, plass eller vei.

Kap. X. *Sykdommer og kampen mot dem.*

§ 24. Plikter som helserådet, leger, husstand og huseiere har.

Ved ethvert alvorlig sykdomstilfelle som skyldes eller gir mistanke om å skyldes at en har nytt skjemte eller ettergjorte næringsmidler eller brukt ting som har giftige eller farlige stoffer i seg, skal den legen som blir kalt til, med en gang melde til helserådet, si fra om den grunnen han tenker seg til sykdommen og gi andre opplysninger som trenges.

Det samme gjelder om usanitære tilhøve som en mener henger sammen med eller kan føre til sykdommer.

§ 25. Smittsomme sykdommer.

Når det kommer et sykdomstilfelle som en har grunn til å tro er ondartet smittsomt, skal den husbonden eller husfaren

13 oktbr. som har å gjøre melding i samsvar med § 14 i loven om helse-råd m. v. av 16 mai 1860, også straks sørge for at det blir skilt fra folk så trygt en kan i hvert tilfelle.

Ikke bare den syke selv må skilles fra omverdenen, men også den eller de som pleier den syke, og sengklær, gangklær og andre bruksgjenstander som de nytter, eller som den syke har brukt de siste dagene før sykdommen brøt ut.

Matvarer må en ikke ha i det rommet der den syke holder til.

Til legen er kommet og har gitt nærmere forskrifter, må samkvem mellom det stedet der sykdommen er kommet fram, og andre steder innskrenkes så langt det er råd. Især må de som hører til samme husstand som den syke, ikke være med på møter eller sammenkomster av mange mennesker uten det er nødvendig. Uvedkommende mennesker må ikke få adgang til det rommet der den syke er.

Sammenkomster i selskapelig eller annet øyemed som kan oppsettes, må ikke holdes i det smittede huset eller på gårdsplassen der.

Når lege er kommet til stede, skal han foreløpig ordne med avsondringen av den syke og omgivelsene hans, med rensingen av sykeværelset og de tingene som er brukt under sykdommen, slik som det trengs ut fra den slags sykdom det er, og som tilhøvene gir lov til.

Legen kan avgjøre ut fra sitt skjønn om det i et tilfelle trengs å gi forskriftene skriftlig. I hvert fall må en nøye rette seg etter dem, og de skal gjelde til legen selv tilbakekaller dem eller helserådet eller ordføreren for det opphever dem.

Hvis det leveres melk eller andre fødemidler til salg fra det stedet der sykdommen er opptrådt, må en slutte med det til ordføreren for helserådet gir tillatelse til salg igjen.

Barn fra den husstanden der sykdommen er opptrådt, må ikke gå på skolen igjen før ordføreren for helserådet har gitt lov til det. Hvis sykdommen opptrer i lærerens husstand, og han bor i det huset som skolen holdes i, må den lukkes til helserådet eller ordføreren har gitt nærmere bestemmelse.

Så snart melding om de sykdomstilfellene som har vist seg og de rådgjerdene en derfor har tatt, er kommet til ordføreren for helserådet, skal han ordne med det som videre må gjøres ut fra det slags sykdom det er.

§ 26. Om hvert dødsfall som inntreffer innen herredet eller på havn innenfor herredets område skal der, før jordferden kan finne sted, på fastsatt skjema skaffes erklæring fra lege som har synet liket.

§ 27. Når en tuberkuløs som har smittefarlige utsondringer, skifter bopel, skal han selv og den som han flytter fra, sende melding til helserådet.

§ 28. Når en lærer har grunn til å tro at et skolebarn lider av utøy, skabb eller annen smittsom sykdom, skal han varsle skolelegen eller skolelegeassistenten gjennom overlæreren på skolen. Barnet må ikke sendes på skolen på ny før skolelegen har gitt tillatelse til det — om det trengs, etter samråd med ordføreren for helserådet.

§ 29. Gang- og sengeklær og andre gjenstander som har vært brukt av personer som har lidt av smittsom sykdom eller som har vært i rom der disse personene har oppholdt seg, må ikke selges eller gis andre til bruk før de er rensset slik som helserådet bestemmer.

Rom der folk som lider av smittsom sykdom har oppholdt seg, skal også renses slik som helserådet viser.

§ 30. Lik av folk som er død av smittsom sykdom utenfor herredet, må ikke bringes inn i herredet uten tillatelse av helserådet og bare når en retter seg etter de forsiktighetsreglene som helserådet fastsetter.

Kap. XI. *Alminnelige bestemmelser.*

§ 31. Lar noen være innenfor den fristen helserådet har satt, å gjøre det han har plikt til etter disse forskriftene eller etter vedtak som helserådet har tatt i samsvar med loven, kan helserådet la det gjøre på hans kostnad.

For øvrig straffes brudd på disse forskriftene eller på vedtak som er tatt ut fra forskriftene, etter den loven som gjelder.

§ 32. For fartøyer som ligger innenfor området til Bærum herred og besetninger eller passasjerer på dem, gjelder helseforskriftene.

§ 33. Der særegne forhold krever det, kan helserådet innrømme avvik fra disse forskriftene. Men dette gjelder ikke for bestemmelser som er gitt for hele landet ved kongelig resolusjon, hvis ikke helserådet kan gjøre unntak etter den kongelige resolusjonen.

Tillegg.

Følgende helseforskrifter og forskrifter om næringsmidler m. v. er gitt for hele landet:

1. Lom om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 (rundskriv av 27 juni 1935) med instruksjer og forskrifter utferdiget ved kongelige resolusjoner av 3 mai, 14 juni og 1 august 1935, 27 mars, 7 mai og 19 juni 1936. Forskrifter om omførselshandel med kjøtt m. v. av 23 desember 1937. Midlertidige forskrifter av 28 februar 1938 om konserveringsmidler og kongelig resolusjon av 23 september 1938 om hermetiske matvarer. Kongelig resolusjon

- 13 oktbr. av 5 mai 1939 om iskrem (rundskrivelse 13 mai og 12 juni 1939).
2. Kongelige resolusjoner av 2 februar 1934, 29 oktober 1936 og 4 mars 1938, jfr. rundskrivelse av 30 juni 1939 om oppvask av kopper og annet spisestell i herberger, losjihus, pensjonater, hoteller, bevertningssteder og forsamlingslokaler der det foregår serveringer, trykt som plakat som skal henges opp i ethvert kjøkken eller oppvaskrom i alle slike lokaler. Ved departementets rundskrivelse av 30 juni 1939 er forskriftene dessuten gjort gjeldende for en rekke andre anstalter, bl. a. for alle som tar mot syke. Det henvises til rundskrivelsen, som fås ved henvendelse til Sosialdepartementets 2 medisinalkontor.
 3. Lov av 25 juni 1935 nr. 12 om hoteller, andre herberger og bevertningssteder, kap. 3, jfr. forskrifter gitt ved kongelig resolusjon av 10 juli 1936.
 4. Kongelig resolusjon av 22 januar 1932, jfr. kongelig resolusjon av 24 april 1936 om private sykehus, jfr. rundskrivelse av 20 mai 1932 og 30 juni og 31 oktober 1936. En slik anstalt må meldes til medisinaldirektøren i god tid før en får tomt og bygning, og arbeidet tar til. Det samme gjelder for innredning av en slik anstalt i bygning som alt er ført opp, eller flytting, utviding og større forandring. Om kommunale og fylkeskommunale sykehus se rundskrivelse av 30 juni 1936.
 5. Om renhold m. v. i forskjellige forsamlingshøus se kongelig resolusjon av 25 april 1913; i skoler se kongelig resolusjon av 20 november 1931, jfr. resolusjon av 16 september 1932; i kirker se kongelig resolusjon av 21 september 1934 —, alle er trykt som plakater av departementet og skal være slått opp i slike lokaler.
 6. Om ventilasjon og reinhold i garasjer og reparasjonsverksteder for motorvogner, og om at det i disse lokalene skal være hengt opp åtvaringsplakat, trykt av departementet, mot faren ved ekshaustgass, se kongelig resolusjon av 17 april 1931.
 7. Kongelig resolusjon av 8 februar 1935, jfr. rundskrivelser av 20 mai 1935 og 5 oktober 1939 om bruk av bensin som er tilsatt blyholdige forbindelser.
 8. Kongelig resolusjon av 26 april 1935 om gjennomføring av Brussel-avtalen om behandling av kjønnsyke sjømenn.
 9. Om utgassing se kongelig resolusjon av 1 mai 1931, forskrifter av 2 januar 1932 (vedkommende skip m. v.) med tillegg av 4 juli 1933, kongelig resolusjon av 11 januar 1935, forskrifter av 25 juni 1935. Sosialdepartementets skriv av 23 september 1936 om etylénoksyd (T-gass). Om

utgassing av bygninger se rundskrivelse av 15 februar 13 oktbr. 1938.

10. Om basilleutskillere av tyfus- og paratyfus-basiller se kongelig resolusjon av 20 oktober 1933, jfr. rundskrivelse av 30 november s. å. Protokoll over tilfelle av tyfoidfeber og paratyfus se kongelig resolusjon av 17 april 1936.

11. Kongelig resolusjon av 13 november 1936 om utrydding av veggedyr og annet utøy, jfr. rundskrivelse av 8 januar 1937.

Skriv frå Justisdepartementet.

13 oktbr.

Etter fullmakt gjevi ved kongelege resolusjonar frå 16 januar 1925 og 19 august 1932 har departementet i samhøve med lov nr. 1 frå 6 juni 1891 om politivedtekter for heradene i riket, lov frå 22 mai 1875 om retten til å halda dramatiske og andre offentlege framsyningar m. v., lov nr. 2 frå 19 april 1899 til vern av barn mot bruk av tobakk og lov nr. 3 frå 17 juni 1932 om tillegg til politilovgjevinga stadfest vedtaket åt Forsand heradstyre, Rogaland fylke, i møter 8 august og 9 september 1939 om politivedtekt.

Vedtekta lyder så:

Offentleg veg.

§ 1. Ved offentlig veg meiner ein i denne vedtekta alle vegar, plassar, bruer og kaiar som er åpne for ålmenn ferdsle. På eller nær offentlig veg må ikkje folk gjera oppstyr eller flokkast saman slik at det vert til meins for vanleg orden eller ferdsle. Ein må heller ikkje fara med vald på slike stader. Det må ikkje vera slagsmål, usømeleg åtferd, hujing, skriking eller ståking så vegfarande ikkje får vera i fred eller vert gjort til mein på nokon måte.

På eller ved offentlig veg er det forbode å njota rusdrykk og å spela kort. Dans på offentlig veg er forbode.

§ 2. Barn under 14 år som ferdast på dei i § 1 nemnde stader utan turvande ærend eller utan å vera i fylgje med foreldre eller andre vaksne folk som har tilsyn med dei, etter kl. 20 i månadane oktober—mars og etter kl. 22 i månadane april—september, kann politiet (lensmannen) føra eller visa heim.

§ 3. På offentlig veg er det forbode å bera ladd skytevåpen utan serleg heimel. Likeins er det på eller ved offentlig veg forbode å bruka skytegreider, brenna fyrverkeri eller anna sprengto. Politiet (lensmannen) kann gjera løyve.

Det er forbode å kasta stein, snøball eller liknande på offentlig veg.

13 oktbr. § 4. På offentlig veg kann politiet (lensmannen) setja forbud mot renning på kjelkar, ski, skeiser eller anna slikt, når det finn det kann vera til ulempe for ferdsla.

§ 5. På eller ved offentlig veg eller kai er det forbode å leggja frå seg ting eller avfall som skjemmer eller skader.

§ 6. Det er forbode å beita olme oksar og hestar i hamn som ligg til offentlig veg, og denne ikkje er inngjerda. Sinte hundar skal eigaren, eller dei som har rådvelde over dei, alltid halda i bann, eller også forsyna dei med forsvarleg munnkorg. Ingen må hissa hund på nokon eller la vera å halda hunden sin attende når den anfaller nokon.

Offentlege framsyningar og dans.

§ 7. På offentlig veg må ingen gå omkring eller stilla seg opp og spela, visa kunstar eller liknande utan løyve av politiet (lensmannen).

§ 8. Offentlege framsyningar og tilskipningar som er nemnt i lov frå 22 mai 1875, § 1 og 4 må ikkje haldast utan løyve av politiet (lensmannen). Heller ikkje må nokon som næring halda offentlig dans, maskerade, karusell, skjotebane, ringkasting eller liknande utan sovore løyve.

§ 9. Samkomer med dans eller andre samkomer av utelukkande eller mestedels selskapeleg eller underhaldande art må ikkje haldast utan løyve av politiet (lensmannen) dersom det er tilgjenge for ein uavgrensa krins av personar, eller for medlemmene av lag eller liknande samanslutningar.

§ 10. Til alle slike framsyningar, tilskipningar og samkomer som er nemnt framanfor har politiet (lensmannen) tilgjenge. Politiet (lensmannen) kann fastsetja dei føresegner det finn grunn til. Utloger til politihjelp skal reidast ut av tilskiparen.

§ 11. For framsyningar og tilskipningar som er nemnt i § 8, betalast for kvar dag eller framsyning frå kr. 5 til kr. 50 etter avgjerd av politiet (lensmannen). Unntak for slike avgifter kann gjerast av formannskapet. Tilskipningar til velgjerdsformål eller til oppbyggjelege formål er fri avgift.

Sal av tobak til born.

§ 12. Det er forbode å selja eller levera ut tobakk i noko som helst form til born under 15 år, utan dei har dagsett og underskreven setel om mengd som skal kjøpast, anten frå foreldre eller ein annan føresett, som er kjend av seljaren. Likeins er det til born under 15 år forbode å gjeva tobakk i gáva, låna burt, gjeva i byte eller bruka som vederlag for varer eller noko slag arbeid eller tenest.

Politiet (lensmannen) kann ta frå born under 15 år 13 oktbr. tobakk eller andre ting som kann nyttast til nyting av tobakk, dersom det treffer dei på offentleg veg.

§ 13. Brot på denne vedtekta vert straffa etter § 339, 2 i straffelova. Denne vedtekta tek til å gjelda ein månad etter at den er stadfest.

Skriv frå Justisdepartementet.

13 oktbr.

Etter fullmakt gjevi ved kongelege resolusjonar frå 16 januar 1925 og 19 august 1932 har departementet i samhøve med lov nr. 1 frå 6 juni 1891 om politivedtekter for heradene i riket, lov frå 22 mai 1875 om retten til å halda dramatiska og andre offentlege framsyningar m. v., lov nr. 2 frå 19 april 1899 til vern av barn mot bruk av tobakk og lov nr. 3 frå 17 juni 1932 om tillegg til politilovgjevinga stadfest vedtaket åt Masfjorden heradstyre, Hordaland fylke, i møter 21 desember 1938 og 17 juli 1939 om politivedtekt.

Vedtekta lyder så:

I. Om orden på offentlege vegar.

§ 1. På offentleg veg, som i denne vedtekta gjeld kvar veg, bru, kai eller der det er ålmenn ferdsle, er det forbode å flokka seg slik saman at det er til meins for ferdsla, eller å skipla den offentlege orden.

§ 2. Ingen må på offentleg veg, eller ved den, spela kort eller njota rusdrikk. Dans, leik, skrik eller skråll eller onnor larmande framferd er forbode på offentleg veg.

§ 3. Alle har plikt til å retta seg etter tilvisning frå politi (lensmann) når det gjeld ro og orden på offentleg veg.

§ 4. På eller over offentleg veg må ingen skjota med skjotevåpen, brenna av fyrverkeri eller liknande, kasta stein eller snøball og liknande som kan vera til skade for dei som ferdast der.

§ 5. Politiet (lensmannen) kan forbjoda aking med kjelke, ski eller spark på visse stykke av offentleg veg når det er turvande av omsyn til ferdsla.

§ 6. På eller ved offentleg veg er det forbode å lata olme oksar eller sinte dyr gå lause.

II. Om offentlege tilstellingar og framsyningar.

§ 7. Offentlege konsertar, framsyningar og førestellingar av alle slag — kyrkjekonsertar og opplysande foredrag unnateke — kan ikkje haldast utan skriftleg løyve frå politiet for kvar gong. Heller må ingen utan skriftleg løyve frå politiet som næring halda offentleg dans, karusell, skjotebana, kunstridning, tråvkjøring, ringkastning eller liknande.

13 oktbr. Løyvet vert gjeve til ein einskild ansvarleg person, og politiet kann når som helst taka løyvet attende. Sovorne tilstellingar skal vera slutt kl. 2 natt.

§ 8. Samkomer med dans eller samkomer, der føremålet heilt eller for det meste er moro eller tidartrøyte, må ikkje haldast utan løyve frå politiet, dersom der er tilgjenge for ein uavgrensa krins av personar eller for folk som står i eit lag eller liknande samskipnad. Politiet fastsett dei vilkor som det finn turvande for samkomerne.

Ved alle offentlege samkomer har politiet rett til å vera tilstades. Slike samkomer skal vera slutt innan kl. 2 natt.

Løyve etter denne paragrafen vert gjeve til ein einskild ansvarleg person som pliktar å syta for naudsynleg orden.

§ 9. For løyve til konsert, framsyning, førestelling, dans m. v. som nemnd i §§ 7 og 8 vert å betala til heradskassa frå kr. 5 til kr. 50 for kvar dag eller framsyning etter avgjerd av politiet. Førestellingar, konsertar og liknande som vert haldne for velgjerande føremål er likeins fritekne for avgift. Avgifta kan ettergjevast av formannskapet.

§ 10. Born under 15 år hev ikkje tilgjenge til offentleg dans utan fylgje med foreldra eller andre føresette og då ikkje lenger enn til kl. 22.

§ 11. Utloger til politioppsyn som trengst ved dei i §§ 7 og 8 nemnde tilstellingar, må dei som har fått løyve bera, jfr. lov av 13 mars 1936 nr. 3 § 27.

III. Om tobaksal til born under 15 år.

§ 12. Det er ikkje lovleg å selja noko slags tobakk til born under 15 år.

§ 13. Brot på denne vedtekta og dei påbod som er gjevne i medhald av den, vert straffa etter 339, 2 i straffelova, dersom ikkje strengare straff vert nytta.

13 oktbr.

Skriv frå Justisdepartementet.

Etter fullmakt gjevi ved kongelege resolusjonar frå 16 januar 1925 og 19 august 1932 har departementet i samhøve med lov nr. 1 frå 6 juni 1891 om politivedtekter for heradene i riket, lov nr. 2 frå 19 april 1899 til vern av barn mot bruk av tobakk og lov nr. 3 frå 17 juni 1932 om tillegg til politilovgjevinga stadfest vedtaket åt Solund heradstyre, Sogn og Fjordane fylke, i møte 7 juni 1939 om politivedtekt.

Vedtekta lyder så:

§ 1. På offentlig veg skal det vera forbode å fara med ståk eller uro som på nokon måte er krenkjande eller til mein for ferdsla.

Ingen må såleis dansa, spela kort, skreida seg, kasta 13 oktbr. stein, eller i det heile gjera noko som er til mein for vegfarande.

§ 2. På offentleg veg er det forbode å drikka, gjeva andre rusdrykk, kasta frå seg flasker, papir, spiker, brot eller anna rusk.

§ 3. Mannvonde fe eller fårlege hundar må ikkje sleppast lause så dei kjem inn på offentleg veg. Offentleg veg tyder i desse føresegner: Alle vegar, plassar, bryggjer og bruer som er opne for ålmenn ferdsle.

§ 4. Det er forbode å taka bort, flytta, skada, eller på nokon måte skjemma tilskipnad eller hus som er etla til ålmenn nytte og hugnad. Ein må ikkje skjera i, teikna på hus, grindar, gjerde, tre, plakatar eller kunngjeringar ved offentleg veg.

§ 5. Utan løyve frå politiet (lensmannen) fær ingen skipa til eller halda samkome som er ope for alle vaksne, der det skal vera dans eller anna moro. Ukonfirmerte born fær ikkje vera med på slike samkomer utan i fylgje med eit eller båe foreldre eller sysken.

Politiet (lensmannen) gjev løyve til ein eller fleire som tek på seg ansvaret for at alt gjeng sømeleg for seg..

Festar eller tilskipingar etter § 5 må vera slutt kl. 2 natt.

Treng ordensvernet for ei tilskiping politiet si hjelp, skal politiet fylgja ei slik oppmoding mot høveleg vederlag, som kan krevjast føreåt, jfr. § 27 i politilova frå 13 mars 1936.

Tillysing er forbode før løyve er gjeve. Politiet kann taka att eit slikt løyve.

Dette forbodet gjeld ikkje for samkome av lagslemer i eit vanleg lagsmøte der det er skiftande program, eller for basarar, utlodding for helselag, misjonslag og liknande, utan tilskiping med fest, dans eller anna moro.

Etter lov frå 29 august 1934 er det forbode å taka med seg, bruka sjølv eller gjeva andre noko slags rusdrykk.

§ 6. Handlande hev ikkje rett til å selja eller levera ut tobakk til born under 15 år, utan det er setel med frå vaksne som skal bruka det.

§ 7. Brot på denne vedtekta vert straffa etter § 339, 2 i straffelova, om ikkje strengare straffeføresegner vert nytta.

Utgiver: Byråsjef C. Lampe.